

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۸/۰۵

احسان الله ارينزی

افریقا

(قسمت هفتادوششم)

سنيگال Senegal

(قسمت دوم)

جغرافیای اقتصادی:

نظر اجمالی: اقتصاد سنیگال عمدتاً به کمک ها و سرمایه گذاری خارجی استوار است. فاسفیت بزرگترین قلم صنعتی و صادراتی این کشور است. تولید کود کیمیاوی و پروسس و صدور ماهی و خوراکه باب بحری در درجه دوم اهمیت قرار دارند. سنیگال طی سالهای اخیر در قسمت گسترش سرمایه گذاری در سکتور تفحص، استخراج و پروسس سنگ آهن و تیل بسیار کار کرد.

سنیگال بحیث عضو جامعه پولی و اقتصادی افریقای غربی West African Economic and Monetary Union (UEMOA) تلاش میکند تا کشورهای منطقه، تعرفه های خارجی خود را یکسان ساخته و مشکلات خود را با مساعی مشترک حل نمایند.

بحران بزرگ مالی جهان که در اواخر سال 2009 از ایالات متحده امریکا آغاز گردید، رشد اقتصاد سنیگال را 2.2% کاهش داد. IMF در سال 2010 به سنیگال کمک نمود تا از راه اصلاحات، انکشاف اقتصادی خود را طی سه سال آینده یک بار دگر سرعت بخشد.

در سال 2012 وضعیت بهبود یافت و اقتصاد از مشکلات سال 2011 نجات یافت و راه ترقی را در پیش گرفت که الی سال 2016 حدود 40% - 50% بود، حالا به عدد یک رقمی پایین آمده که یک پیشرفت خوب تلقی میگردد. شیوع وبای کویید 19 بر اقتصاد در حال بهبود سنیگال اثرات نامطلوب بجا گذاشت، اقتصاد در یک سال 4% کوچکتر شد و تولید ناخالص داخلی پایین آمد.

سنیگال در حال حاضر یک اقتصاد میانه متکی به سکتور خدمات دارد که استخراج و پروسس معادن، امور ساختمانی، زراعت، صید و پروسس ماهی و سایر خوراکه باب بحری، گردشگری و صادرات از ستون های اساسی اقتصاد آن بحساب میرود.

سنیگال از جمله کشور های است که اقتصاد ثبت نشده آن، بمراتب نسبت به بخش ثبت شده اقتصاد بیشتر است. امیدواری ها برای دستیابی به ذخایر تیل و گاز زیرآبی، دولت سنیگال را در موقعیتی قرار داده که برای تدارک وجوه بزرگتر مالی، غرض سرمایه گذاری درین سکتور تلاش بیشتر کند.

فساد اداری از جمله مشکلات بزرگ فرا راه انکشاف اقتصادی این مملکت پنداشته میشود.

تولید ناخالص داخلی GDP: 78.04 بلیون \$ (2023).

رشد سالانه تولید ناخالص داخلی یا GDP: 4.58%

عاید سرانه سالانه: \$ 4300

ساختار سکتوری تولید ناخالص داخلی: زراعت 17.4%، صنعت 24.3% و خدمات 49.2% (2023).

انفلاسیون: 5.9% (2023).

نیروی کار: 5.76 ملیون نفر (2024). زراعت 77.5%، صنعت 22.5% و خدمات 22.5% (2007).

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خبر و لولي

نرخ بیکاری: 3% (2024).
زندگی زیر خط فقر: 46.7% (2011).
بودجه: عواید 6.42 بلین \$ و مصارف 6.42 بلین \$ (2024).
صنعت: استخراج معادن (طلا، فاسفیت، تیل، بوکسیت، سنگ آهن و نمک)، پروسس مواد خوراکی (روغن نباتی، ماهی، جوس، بیر، نمک)، مواد کیمیاوی (مواد منفجره، گوگرد، کود کیمیاوی و صابون)، منسوجات، تصفیه تیل، مونتاژ کشتی ها و موترهای کوچک، برق، مواد ساختمانی، اسلحه و مهمات، سگرت، چوب، تایر و صنایع دستی.
رشد سالانه تولیدات صنعتی: 3.71% (2023).
تولید برق: 1.31 ملین kW (2020). از تیل 84.8%، از انرژی آفتابی 6%، از باد 0.5%، از آب 6.3% و از سایر منابع جدید 2.4% (2020).
مصرف برق: 4.73 بلین kWh (2019)،
واردات برق: 324 ملین kWh،
تولید تیل خام: صفر بیرل - روز (2021)،
واردات: 20500 بیرل - روز،
ذخیره تیل: صفر بیرل (اول جنوری - 2021)،
تولید تیل پاک: 17590 بیرل - روز (2015)،
مصرف تیل: 57500 بیرل - روز (2019)،
صادرات تیل: 4063 بیرل - روز (2015)،
واردات تیل: 32050 بیرل - روز،
تولید گاز: 60 ملین متر مکعب - سال (2019)،
مصرف گاز: 60 ملین متر مکعب - سال،
ذخیره گاز: صفر متر مکعب (اول جنوری - 2021).
زراعت: 46.8% زمین های سنیگال کشت میشود که 17.4% تحت زرع بوده و 29.4% ان را چراگاه ها تشکیل میدهد. 43.8% زمین های سنیگال را جنگلات و 9.4% باقی مانده را کوه ها، دریاها، شهرها، مناطق کار و تولید و محلات بود و باش روستایی تشکیل میدهد. در سال 2012 موازی 1200km² زمین سنیگال کشت میشود. 77.5% مردم این کشور در عرصه زراعت و جنگلداری مصروف کار اند و 16.9% تولید ناخالص داخلی ازین سکتور بدست می آید. چوب، ارزن، بادام زمینی Peanut (چهارم در جهان)، قهوه، ککو، برنج، لوبیا، جواری، مانیاک، موم، پنبه، کچالوی شیرین، نیشکر، میوه جات، سبزیجات، گوشت، لبنیات، تخم مرغ و علوفه محصولات مهم زراعتی و مالداری این کشور محسوب میشوند.
مالداری: چراگاه ها وسیع مناطق مرکزی و جنوبی سنیگال برای تربیه و تغذیه اسب و گوسفند، بز، گاو و بعضاً شتر بسیار مناسب اند. گاو 3 ملین، گوسفند و بز 8.7 ملین، اسب حدود 250000، شتر 70000 و مرغ خانگی و فارمی 35.5 ملین. درین کشور هر سال بطور متوسط 45000 تن ماهی و سایر خوراکه باب بحری صید میشود، که بعد از نایجیریا در قاره افریقا جایگاه دوم را به خود اختصاص میدهد.
معادن: سنگ آهن، فاسفیت، تیل، المونیم، کلسیم، بوکسیت، تیتانیم، چونه و نمک.
صادرات: به ارزش مجموعی 7.00 بلین \$ (2023).
چوب، فاسفیت، بادام زمینی، ماهی خشک و تازه، پنبه، قهوه، ککو و محصولات نفتی.
شرکای بزرگ تجارتي: مالی 21%، هند 12%، سوئیتزرلند 11%، چین 5% و ایالات متحده عربی 4% (2023).
واردات: به ارزش مجموعی 14.91 بلین \$ (2023).
ماشین آلات، فابریکه ها، پرزه جات، مواد نفتی، مواد خوراکی، ادویه، مواد طبی، منسوجات، اشیای استهلاکی، وسایل برقی، سامان آلات برقی، سامان آلات زراعتی و اسلحه و مهمات.
شرکای بزرگ تجارتي: چین 19%، فرانسه 9%، نایجیریا 7%، هند 7% و روسیه 5% (2023).
قروض خارجی: 14.98 بلین \$ (31 دسمبر - 2023).
واحد پولی: فرانک افریقا (Communate Financiere African Francs (XOF)
یک دالر امریکایی = 558.38 فرانک افریقا (30 جون - 2025).
سال مالی: عیسوی (گریگوری)
سیستم وزنی: سیستم متریک و اوزان محلی.
ترانسپورت: سنیگال 906km خط آهن (713km برقی)، 16665km سرک (6126km پخته و 10539km خامه)، 1000km راه آبی داخلی، 43km پایپ لاین برای انتقال گاز طبیعی و 8km برای تیل تصفیه شده و 35 کشتی تجارتي (با ظرفیت 1000GRT یا بیشتر از آن) دارد.

کارگو عمومی	General Cargo	5
تانکر مواد نفتی	Oil tanker	1
سایرین	Others	29

میدانهای هوایی: مجموعاً 20 (2021)	پخته 9	خامه 11
رنوی طولیتر از 3047m	2	-
رنوی از 1524m تا 2437m	6	7
رنوی از 914m تا 1523m	-	3
رنوی کوتاه تر از 914m	1	1

پروازهای داخلی و خارجی در سنیگال از سوی خط هوایی Air Senegal صورت میگیرد که در سال 2016 تاسیس شد و جای شرکت قبلی ورشکست Senegal Airlines را گرفت که حالا تا اروپا و آمریکا پرواز دارد. امروز سنیگال یک شرکت دولتی، یک شرکت مختلط بنام Transair و یک شرکت کارگوی خصوصی دارد که در سال 2020 با 11 بال طیاره 20000 مسافر و 40000 mt-km مال التجارة را جابجا نموده اند (2018). 412000 موتر تیزرفتار، بس، لاری، تانکر و سایر وسایط نقلیه ساختمانی و معدنکاری. بنادر: داکار، کاوالاک Kaolack، ماتام Matam، پودرو Podor، ریچاتول Richard Toll و سنت لوئیس Saint – Louis.

مخابرات: کد تلفون (00221). تعداد تلفون های دیجتل 399000 و همراه 22.4 ملیون (2023). سنیگال برای ارتباطات داخلی خود، سیستم های عصری مایکرویف، کواکسل، کیبل نوری و تلفون همراه دارد. سویچ مرکزی دیجتل سنیگال در داکار قرار دارد و دولت میخواهد که دورترین نقاط روستایی را نیز تحت پوشش این شبکه بیاورد. در حال حاضر خدمات تلفون همراه با سرعت توسط سه شرکت خصوصی پیش برده میشود. کیبل های زیرآبی ACE، Atlantis 2، Main One و SAT3/WASC از سرحدات سنیگال عبور میکند، که زمینه ارتباط را با افریقای جنوبی، افریقای غربی، اروپا و امریکای جنوبی فراهم نموده است. این کشور برای ارتباطات خارجی خود 4 کیبل زیر آبی و برای ماهواره انتلسات بحر اتلس یک سنتیشن زمینی دارد. رسانه ها: شرکت دولتی RTS رادیو تلویزیون سنیگال دو تلویزیون، یک رادیوی AM و 12 رادیوی FM دارد. این کشور چند کیبل TV دارد که هیچگونه تولید داخلی ندارد و برنامه های کانال های تلویزیونی خارجی را دوباره نشر میکنند. سنیگال 8 رادیوی و 18 تلویزیون خصوصی دارد که به زبان های فرانسوی، انگلیسی و محلی نشرات دارند.

شرح وسایل انتشاراتی موجی در سنیگال (2009)			
مراکز نشرات رادیویی	FM ، AM = 1 = 20	کل تعداد رادیو	4.3 ملیون
مراکز نشرات تلویزیونی	20	کل تعداد TV	4 ملیون

کود انترنت: sn. مشترکین انترنت: 10.2 ملیون. 61% مردم (2023).
 انکشاف اجتماعی: سنیگال بحساب عاید سرانه سالانه و تولید ناخالص داخلی، از جمله کشورهای رو به انکشاف افریقا و جهان بحساب می آید. به اساس معلومات CIA World Factbook – 2023 هر سنیگالی سالانه بطور متوسط \$ 4300 عاید دارد که حدود 7 - 8 بار بیشتر از عاید مردم افغانستان است.
 51.9% مردم سنیگال بالای 15 سال (مردان 64.8% و زنان 39.8%) دارای تعلیمات متوسط، مسلکی و یا عالی هستند، تعلیم و تربیه برای اطفال 6-16 سال الزامی و رایگان است، جوانان بطور متوسط 10 سال درس میخوانند، 66% اطفال واجد شرایط به مکاتب میروند، دولت 6.2% تولید ناخالص ملی را به امر انکشاف معارف و تحصیلات عالی اختصاص داده و تلاش میکند تا شرایط بهتر تعلیم و تربیه را برای کودکان و جوانان کشور فراهم سازند.

د پانو شمیره: له 3 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

تعلیم و تربیه در سنیگال از کودکستان آغاز و به پوهنتون به پایان میرسد. رفتن به کودکستان تقریباً الزامی و رایگان نیست. متأسفانه که 34% جوانان واجد شرایط سنیگال از تحصیل محروم هستند و 17% فارغین دوره ابتدایی به دروس خود ادامه نمیدهند.

مکاتب ابتداییه 6 سال (6-11 ساله) است که متعلمین در آن دروس شامل نصاب تعلیمی را ادامه میدهند. در محلات ایکه مردم به دروس مدرسه های اسلامی حرمت بیشتر قابل اند این نصاب از اعتبار ساقط است. مکاتب متوسطه 4 سال (12-15 سال) اند که متعلمین به فراگیری زبان های محلی و فرانسوی، فزیک، هندسه، الجبر، مثلثات می پردازند. بعد ازین دوره لیسه می آید که دو سال (16 - 17) سال را در برمیگیرد و شاگردان در آن زبان فرانسوی، کیمیا، الجبر، تاریخ، جغرافیه و مذهب می آموزند و بر سه نوع اند: لیسه های ساینس، لیسه های اجتماعیات و لیسه های فنی و مسلکی. شاگردان ایکه از فامیل های تهیدست هستند، اکثر به مکاتب فنی و مسلکی 2 ساله میروند که توسط موسسات کمک کننده اداره میشوند و جوانان را در 36 کورس مختلف برای کار در بازار آماده میسازند. سنیگال 3 پوهنتون دولتی و 8 پوهنتون عامه دارد. پوهنتون Gaston Berger که در سال 1996 تاسیس شده، حالا در 4 فاکولته هنرها و علوم اجتماعی؛ علوم انسانی، زبان و ادبیات؛ تکنالوژی طب بیش از 10000 محصل دارد.

پوهنتون Cheikh Anta Dinp که در داکار در سال 1918 بنیان گذاشته شده، حالا در فاکولته های طب، انجینری، حسابداری، حقوق، علوم انسانی، ساینس و اقتصاد/ امور مالی حدود 60000 محصل دختر و پسر دارد. درین کشور 22 موسسه تحصیلات عالی خصوصی نیز وجود دارد.

□

شرح مراکز تعلیمی سنیگال (2013)			
نوع مرکز تعلیمی	تعداد مرکز	مجموع آموزنده	مجموع آموزگار
مکاتب ابتدایی	3550	2130000	71000
متوسطه و لیسه	3483	209000	69700
مکاتب فنی و مسلکی	125	75000	6000
تحصیلات عالی	52	190000	10000

سنیگال 8 روزنامه مرکزی، 19 روزنامه ولایتی، 38 هفته نامه بیشترینه سیاسی و اجتماعی و حدود 100 ماهنامه و گاهنامه دارد که 85% به زبان فرانسوی و متباقی به زبان های محلی به نشر میرسند. Le و Le Matin و Populaire از مهم ترین روزنامه های صبحانه این کشور بحساب میرود. هر سال بطور متوسط 430 عنوان کتاب جدید علمی، هنری، ادبی، تخیلی و معلوماتی نشر می شود و هر نفر سالانه بطور اوسط 1Kg کاغذ را برای نوشتن، خواندن و نشرات به مصرف میرساند.

محیط زیست در سنیگال به دلیل ازدیاد نفوس، زنده گی عقیمانده شهری و روستایی، پایین بودن سطح آگاهی مردم و کمکاری حکومت خساره مند گردیده است. بیمه های ندارد که کمک هایی را برای نیازمندان در اوقات مریضی، بیکاری، پیری، معلولیت، تقاعد و مرگ فراهم نماید.

دولت سنیگال 4.4% تولید ناخالص داخلی خود را به صحت مردم اختصاص داده (2021)، افزایش سالانه نفوس 2.57% است (2022) که در دنیا درجه هفدهم را به خود اختصاص میدهد، در 1000 طفل نو تولد 32.44 نفر میمیرند که در دنیا چهل و هفتم میشود، عمر وسطی مردم به 69.96 نزدیک شده، یک زن در کل عمر بطور وسطی 4.27 طفل بدنیا می آورد که در دنیا جایگاه بیست و سوم را دارد، 14.4% کودکان زیر پنج سالگی وزن کافی ندارد، 95.9% مردم به آب صحتی آشامیدنی دسترسی دارند، 94.1% تشنابها صحتی و عصری اند، HIV/AIDS کم است و در 100000 نفر 78 نفر تویرکلوز دارند.

اگرچه قوانین سنیگال حقوق زنان و مردان را مساوی میداند، اما در عمل بعلت طرز تفکر قبیلوی، مشکلات اقتصادی، سطح پایین آگاهی عامه و عدم تطبیق موثر قوانین حقوق زنان به طور کامل مراعات نشده و مشکلاتی را متحمل میشوند.

در سنیگال به هر 4.5 نفر یک TV، به 4.1 نفر یک رادیو، به 25 متعلم یک معلم، به 14 محصل یک استاد، به 100 نفر یک تلفون دیجتل، به هر نفر 1.1 تلفون همراه، به 11000 نفر یک داکتر عمومی و به 2500 نفر یک بستر شفاخانه میرسد، 71% مردم برق (شهری 94% و دهاتی 50%) (2019) و 61% انترنت دارند.

قوای مسلح: قوای زمینی، قوای بحری، قوای هوایی، امنیت و پولیس.

سن خدمت عسکری: 18 ساله، مدت خدمت 2 سال، داوطلب،

سهم مصارف عسکری در تولید ناخالص داخلی: 1.6% (2024).

منازعات منطقه‌ای: افراد مسلح جنبش دموکراتیک ولایت کازمانس Casamancs سنگال در کشور همسایه گینی بیسوا پناه گرفته اند که ممکن است مشکلاتی را بار آورند. حدود 11500 مهاجر موریتانیا در خاک سنگال زنده گی میکند و این کشور 8400 بیجاشده گان داخلی دارد.

مواد مخدر: سنگال مرکز ترانزیت هیرویین آسیای جنوب شرقی و آسیای جنوب غربی بسوی اروپا و آمریکای شمالی و کوکابین آمریکای جنوبی بسوی اروپا بحساب میرود. این کشور سومین تولید کننده شاه دانه در افریقای غربی بحساب میرود.

مهاجرین و بیجا شده گان: در حال حاضر 11500 مهاجر و پناهنده موریتانیا در سنگال اقامت دارند. ضمناً 8400 در سنگال هیچگونه اسناد تابعیت داخلی یا خارجی ندارند (2021).

قاچاق انسانی: دولت سنگال تلاش میکند تا معضله قاچاق انسانی را به پایان برساند، اما ضعف قوانین حاکم و فساد اداری دو عاملی است که راه مشکل می آفریند. دولت در سال های قبل برای جمع آوری اطفال آسیب پذیر و گداها، که زود در معرض قاچاق قرار گرفته میتوانند، اقداماتی کرده و حتی آنها را در کمپ ها جابجا نموده بود.

در سال 2005 سنگال قانون جلوگیری از قاچاق انسانها را تصویب نمود، که تطبیق آن در قسمت حل این معضله کمک خواهد نمود.

تاریخ: تاریخ باستانی سنگال به قرن 6 میرسد. در آن زمان امپراطوری گانا سراسر این منطقه را اداره میکرد. در اواخر قرن 8، سنگال مورد حملات مسلمانان قرار گرفت. در سال 1040 جنبش دینی رابطون در یک جزیره دریای سنگال بمیان آمد. ده سال پس از آن در نتیجه کوشش های رهبران همین جنبش، پادشاه سلسله توکو لور سنگال و سایر رهبران آن کشور به دین اسلام مشرف شدند. سلطنت ایکه تا سال 1250 دوام داشت و پس از آن دوره سلطنت قوم (وولف) آغاز گردید.

دربانوردان پرتگالی در قرن 19 به سواحل سنگال رسیده و چند شهرک مهاجرنشین اعمار کردند، که بر علاوه تجارت رابر و طلا به کار خرید و فروش و فرستادن برده های سیاه پوست سنگال، به خشکه نوظهور امریکا مصروف شدند.

برتانویها، هالندی ها و فرانسوی ها نیز، طی قرون 17 و 18 به هدف تجارت برده های ارزان و بدست آوردن منابع و ثروت طبیعی سنگال به این منطقه رسیده و رقابت شان برای کنترل سنگال شدت پیدا نمود. این بازی سرانجام در سال 1855 به نفع فرانسوی ها به پایان رسید.

فرانسوی ها سنگال را در سال 1895، در تشکیلات افریقای غربی فرانسه شامل نمود. روز 13 اکتوبر سال 1946 به اساس قانون جمهوریت چهارم بحیث یک ولایت، از ایالات متحده فرانسه در ماورای ابجار پذیرفته شد. قابل تذکر است که کمی بیش ازین جریان سلطنت توکولور سنگال با ورود فرانسوی ها خاتمه یافت. سلطنت هشت صد سال دوام کرده بود.

در نیمه قرن 19 احساسات آزادیخواهانه مردم سنگال فرانسه را نگران ساخت. تا جاییکه که تصمیم به سرکوبی آن گرفت. در سال 1933 مبارزه آزادی خواهان سازمان نگریتود، به رهبری لیوپولد سدار سنگور، برای مقابله با نفوذ فرهنگی فرانسه شکل گرفت و فعالیت های آنها بحدی گسترش یافت که در نتیجه آن شرایط برای بدست آوردن خودمختاری و بعداً استقلال سنگال فراهم گردید.

سدار سنگور طی سالهای جنگ دوم جهانی، همراه با عساکر فرانسه علیه المان نازی جنگید و بعد از پایان جنگ عضویت پارلمان فرانسه را بدست آورد.

زمانیکه سدار سنگور دوباره به وطن برگشت؛ اتحاد ترقی خواهان سنگال را اساس گذاشت. اگرچه سنگال در ماه نومبر سال 1948 خودمختاری خود را در چوکات جامعه فرانسوی بدست آورده بود، اما سدار سنگور در سال 1949 استقلال کامل کشور خود را مورد بحث قرار داد. در همین وقت فدراسیون مستعمرات فرانسوی (سنگال، سودان، مالی) ایجاد گردید. روز 4 اپریل 1960 جمهوریت فدرالی ممالک سنگال، سودان و مالی شکل گرفت، که زود بخاطر جاه طلبی رهبران سیاسی و نظامی مالی از هم پاشید. سنگال آزادی خود را بتاريخ 20 اگست 1960 اعلام و سدار سنگور بحیث رئیس جمهور آن زمام امور را در دست گرفت.

لیوپولد سدار سنگور یک بار دگر در انتخابات سال 1963 بحیث رئیس جمهور این کشور انتخاب شد. وی یک سال به استثنای حزب سوسیالیست سنگال سایر احزاب را غیرقانونی اعلام نمود. این حالت تا سال 1974 ادامه یافت؛ اما در نتیجه فشار افکار عامه، دولت رئیس جمهور سدار سنگور دوباره به احزاب سیاسی اجازه فعالیت داد؛ درین میان حزب دموکرات سنگال، حزب مارکسیست – لنینیست و حزب استقلال افریقای نیز جواز فعالیت شان را بدست آوردند.

دولت سنگال در سال 1981 بخاطر ناکامی کودتای نظامی حزب سوسیالیست گمبیا، با دولت این کشور کمک کرد. لیوپولد سدار سنگور که چند بار بحیث رئیس جمهور ایفای وظیفه کرده بود، در همین سال بطور داوطلبانه از وظیفه کناره رفت و عبدویوف برای مدت کوتاه بحیث رئیس جمهور زمام امور را در دست گرفت.

در سال 1982 سنیگال و گمبیا تشکیل کشور متحد سنیگامبیا Senegambia را اعلان نمودند. کاریکه عملی نشد و در سال 1989 دوباره منحل اعلان شد.

در سال 1991 امریکا 42 ملیون دالر قروض خود به سنیگال را بخاطر پشتیبانی امریکا در جنگ خلیج فارس (خلیج عربی) و فرستادن عساکر حافظ صلح به لایبیریا بخشید.

در انتخابات 21 فبروری 1993 (عبدودیوف) یکبار دگر آرای مردم را بدست آورد؛ اما مخالفان انتخابات را غیرعادلانه و غیر قابل قبول خواندند. جنبش دموکراتیک سنیگال در طول دهه 80 قرن 20، خاصاً در ولایت Casamance مشکلاتی ایجاد نمود که گاهی برای جدی قیمت تمام میشد. در سال 1994 ارزش پول سنیگال کاهش یافت و در جریان مظاهرات مردم معترض چند پولیس کشته و صدها اعتراض کننده زخم برداشت. درین میان عبدالحی وادی از سیاست مداران مشهور و بیش از 200 نفر از مخالفان زندانی شدند. امریکا، اتحادیه اروپا و کمیته های دفاع از حقوق بشری این اعمال را غیر قابل قبول توصیف کردند.

در سال 1995 جنبش دموکراتیک سنیگال عملیات مسلحانه خود را بر ضد دولت مرکزی آغاز نموده و مشکلاتی تازه یی را بمیان آورد.

در نتیجه انتخابات سال 2000 سنیگال حاکمیت 40 ساله حزب سوسیالیست به پایان رسید. رهبر مخالفان عبدالحی وادی Abdul Haye Wade آرای مردم را بدست آورد و مصطفی نیاسیه بحیث نخست وزیر انتخاب شدند.

عبدالحی وادی زود مذاکرات صلح با رهبران جنبش نیروهای دموکراتیک کازامانسه را آغاز کرد. هر دو طرف در سال 2001 پیمان آتش بس امضا نمودند که بیشتر جنبه عملی نداشت.

در انتخابات ماه مارچ سال 2012 عبدالحی وادی ناکام شد و مکی سال Mack Sall بحیث رییس جمهور سنیگال سوگند وفاداری یاد نمود.

تعدیلات سال 2016 در قانون اساسی سنیگال معیین ساخت، که یکنفر فقط برای دو دوره بحیث رییس جمهور کار نموده میتواند. درین تعدیل گفته شده بود که دوره اول ریاست جمهوری مکی سال درین فیصله در محاسبه گرفته نخواهد شد. مکی سال در انتخابات 2019 نیز رای آورد و در قدرت باقیماند. دوره ایکه در سال 2024 به پایان رسد.

در انتخابات سال 2024 سنیگال باسیرو فای Bassirov Diomaye Faye بحیث رییس جمهور کشور انتخاب شد.

روابط افغانستان با سنیگال: از کتاب (افغانستان و جهان – کشورهای آسیایی و افریقایی) منتشره سال 2004، ریاست مطالعات منطقوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان، چنین بر میاید که افغانستان و سنیگال هیچگاهی روابط سیاسی نداشته اند.